La kanto de Sakima

Ursula Nafula
Peris Wachuka
dohliam
3
Esperanto eo

Sakima vivis kun siaj gepatroj kaj sia kvarjara fratino. Ili vivis sur la tereno de riĉulo. Ilia pajlo-tegmenta kabano staris je la fino de arbovico.

Kiam Sakima havis tri jarojn, li malsanis kaj perdis sian vidon. Sakima estis talentplena knabo.

Sakima faris multajn aferojn, kiujn aliaj sesjaraj knaboj ne faris. Ekzemple li povis sidi kun la pli aĝaj vilaĝanoj kaj diskuti gravajn aferojn.

La gepatroj de Sakima laboris ĉe la domo de la riĉulo. Ili eliris la hejmon frumatene kaj revenis malfrue vespere. Sakima estis lasita kun sia fratineto.

Sakima ŝategis kanti kantojn. Iun tagon lia patrino demandis lin, “De kie eklernis vi tiujn ĉi kantojn, Sakima?”

Sakima ripondis, “Ili simple venas, patrino. Mi aŭdas ilin en mia kapo kaj tiam mi kantas.”

Sakima ŝatis kanti por sia fratineto, precipe se ŝi malsatis. Lia fratino aŭskultus lin kanti sian plej ŝatatan kanton. Ŝi kutimis svingiĝi laŭ la trankviliga melodio.

“Ĉu vi povas kanti ĝin ree kaj ree, Sakima?” lia fratino petis lin. Sakima do akceptis kaj kantis ĝin ree kaj ree.

Iun vesperon, kiam liaj gepatroj revenis hejmen, ili tre silentis. Sakima sciis ke io ne ĝustas.

“Kio ne ĝustas, patrino, patro?” Sakima demandis. Sakima sciĝis ke la filo de la riĉulo mankas. La viro estis tre malĝoja kaj soleca.

“Mi povas kanti por li. Li eble feliĉos denove,” Sakima diris al siaj gepatroj. Sed liaj gepatroj malakceptis lin. “Li estas tre riĉa. Vi nur estas blinda knabo. Ĉu vi kredas ke via kanto povos helpi lin?”

Tamen Sakima ne rezignis. Lia fratineto subtenis lin. Ŝi diris, “La kantoj de Sakima trankviligas min, kiam mi malsatas. Ili trankviligos ankaŭ la riĉulon.”

La sekvan tagon Sakima petis sian fratineton gvidi lin al la domo de la riĉulo.

Li staris sub granda fenestro kaj ekkantis sian plej ŝatatan kanton. Malrapide la kapo de la riĉulo ekaperis tra la granda fenestro.

La laboristoj haltigis sian laboron. Ili aŭskultis la belan kanton de Sakima. Sed unu el la viroj diris, “Neniu povis konsoli la ĉefon. Ĉu tiu blinda knabo kredas ke li povas konsoli lin?”

Sakima finis la kantadon kaj turniĝis por foriri. Sed la riĉulo rapidis eksteren kaj diris, “Mi petas, kantu denove.”

Ĝuste tiumomente du viroj venis portante iun sur homportilo. Ili trovis la filon de la riĉulo batitan kaj forlasitan sur la flanko de la vojo.

La riĉulo tiel ĝojis revidi sian filon. Li rekompencis Sakima por konsili lin. Li kunprenis sian filon kaj Sakima al la malsanulejo por regajnigi la vidon al Sakima.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

La kanto de Sakima

Ursula Nafula
Peris Wachuka
dohliam

CC BY